

ပုညခင်စာအုပ်တိုက်

ပုညခင်

အနောက်တောင်အရပ်မှ လာခဲ့သူ

ဆမိုင်းမြစ်ရပ်မှန်နောက်ခံ ဝတ္ထု

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီ ၃၀

ခပ်မှန်မှန် မောင်းလာခဲ့သော ဆိုင်ကယ်ကို တောင်သမန်အင်း ပတ်လမ်းဘက်သို့ ချိုးကွေ့လိုက်စဉ်မှာ ပင် အင်းရေပြင်ကို ဖြတ်တိုက်လာသော လေနုအေးက "မြတ်စောနှင်း" ကို တိုးဝှေ့ကျီစယ် လိုက်လေသည်။

ဧပရယ်လ်နွေက ပူပြင်းလှသော်လည်း တောင်သမန် လေနုအေးက တော့ အေးမြနေပါသေးသည်။ မနက်စောစောဖြစ်၍ နေရောင်ခြည်လည်း သိပ်အပူရှိန် မပြင်းသေး။ စောက ဆိုင်ကယ်ကို အရှိန်လျှော့၍ မောင်းလာရင်း ဆိုင်ကယ်စီးဦးထုပ် လေကာမှန်ကို ပင့်လှန်ကာ အသာအယာ ခေါင်းမော့လျက် တသုန်သုန် တိုက်ခတ်နေသော လေနုအေးကို ရှိုက်၍ ရှူလိုက်ပါသည်။

စောသည် အင်းပတ်လမ်းအတိုင်း အင်းနှင့်ယှဉ်ကာ ဆိုင်ကယ်လေးကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း မောင်းလာရင်း ဦးကို သတိရလာမိပါသည်။ လွန်ခဲ့သည့် ခုနစ်နှစ်တုန်းကလည်း ဒီလမ်းကလေးအတိုင်း ဦးနှင့်အတူ တောင်သမန်သို့ လာဖူးခဲ့သည်။ အဲဒီတုန်းကတော့ ခုလို ဆိုင်ကယ်နှင့် မဟုတ်။ ပြန်တွေးမိတော့ ဦး၏ နံဘေး ကားထဲမှာ ထိုင်လိုက်လာသည့် ကြွကွဲမှုန်မှိုင်းသော မျက်နှာထားနှင့် ပိန်ခြောက်ခြောက် ကောင်မလေး တစ်ယောက်အဖြစ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်မြင်လိုက်ရသည်။ အဲဒီတုန်းကတော့ မြတ်စောနှင်း၏ အသားအရေသည် ခုလို စိုပြည်ဖြူဝင်းသော အ

သားအရေ မဟုတ်။ ပိန်ခြောက်ကာ အရိုးပေါ် အရေတင် ယဲ့ယဲ့လေး။ မျက်နှာကလေးပေါ်မှာ ပြူးကြောင် ဝိုင်းစက်သည့် မျက်လုံးကလေးနှင့် မျက်ခုံးမွေးထူထူ တစ်စုံသည် သာ အထင်အရှား ပေါ်လွင်နေကာ ထိုမျက်လုံးတွေကလည်း ဖျော့တော့ရီလို့ သာ နေခဲ့ပါသည် ။ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှ မို့မောက် ဖောင်းကြွနေသည့် အသားရယ်လို့ မရှိဘဲ ပါးရိုးကလေးတွေ ထင်းထင်းပေါ်ကာ ထိုအရိုးပေါ်မှာ အရေပြား ညိုခြောက်ခြောက် ကလေးက ချပ်ရပ်ကပ်နေသည် ။ ပိန်လှသဖြင့် လည်ပင်းကလေး ငေါရှည်ထိုးထွင်းထွက်နေသလို ထင်ရကာ လည်ပင်းအောက်ခြေရှိ ညှပ်ရိုး ကလေးနှစ်ခု ချွန်ထွက်နေပုံမှာ အင်္ကျီလည်ပင်း အဟိုက်ကလေး ဝတ်လိုက်လျှင်တောင် အဘွားကြီးအို ပေါက်စကလေးနှင့် တူနေတတ်သည် ။

နည်းနည်းလေးမှ ကြည့်ပျော် ရှုပျော်မရှိ၊ ချစ်စရာတစ်ကွက် မရှိသော ၁၅ နှစ်သမီး ပိန်ညှာညှာ ညစ်ထပ်ထပ် ခြောက်ကပ်ကပ် ကောင်မလေးသည် ဦးကိုယ်တိုင် မောင်းလာသည့် နို့နှစ်ရောင် လန်ခရူဆာ ကား၏ လည်သာဆိုဖာထိုင်ခုံများ နှင့်ပင် မအပ်မစပ် ရှိခဲ့သည် ။

ဦးမင်းနိုင်သစ်ကတော့ ဟိုတုန်းကလည်း ခုလိုပင် ညိုစင်သော အသားအရေနှင့်၊ ရှည်မားသော အရပ်အမောင်းနှင့်၊ ကြည့်ကောင်းလှသော ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစားနှင့် သူဌေးရုပ် အပီအပြင် ထွက်နေခဲ့သည် ။ အဲဒီလို အဆင်းအင်္ကျီရှိသော ဦးက ဆင်းရဲသား ရုပ်ရည်ထွက်လျက် စိတ်နှင့်ကိုယ် မကပ်သော ပိန်တာရိုးကလေးမလေး တစ်ယောက်ကို ကြင်နာဖေးမစကား ဆိုကာ အရိပ်တကြည့်ကြည့် ဂရုစိုက်ရင်း ဦးပိန်တံတားပေါ်မှာ လျှောက်လာသော မြင်ကွင်းကို တံတားပေါ်က လူတော်တော်များများကပင် သမင်လည်ပြန် လှည့်ကြည့် စူးစမ်းသွားခဲ့ကြသည် ။

စောသည် ပြန်တွေးရင်း ကြည်လည်း ကြည်နူး၊ ဦးကိုလည်း လှမ်း
လာကာ ဦးပိန်တံတားကို လှမ်းမြင်နိုင်သည့် လမ်းဘေးနေရာလေးမှာ
ဆိုင်ကယ်ကို ရပ်လိုက်ပါသည်။ ။

နေရောင်က ပူစပြုပြီဖြစ်၍ စောက တံတောင်ဆစ် အောက်နားအထိ
ခေါက်တင်ထားသည့် ရုပ်အင်္ကျီဖြူဖြူလေး၏ လက်ဖျားစကို ဖြေချကာ
လက်ဖျားကြယ်သီးတွေကို တပ်လိုက်သည်။ ။

စော အမြဲဝတ်လေ့ရှိသည့် မိန်းမဝတ် ရုပ်အင်္ကျီလက်ရှည် အဖြူရော
င်လေးတွေက လုံခြုံမှုရှိပြီး အပူဒဏ်ကိုလည်း သက်သာစေသည်။ ။ စော
အကြိုက် ဂျန်းပဲန်ပြာနှင့် All Star ဖိနပ် အနက်ရောင်လေးကလည်း
လုံခြုံပေါ့ပါး သွက်လက်သည့် ခံစားချက်ကို ပေးသည်။ ။

"ဟော . . . ဖိနပ်ကြိုးက ပြေပြန်ပြီ"

မြေပြင်မှာ လှမ်းထောက်ထားသည့် ခြေထောက်တစ်ဖက်ဆီသို့
အကြည့် ရောက်သွားသော စောက တီးတိုးရေရွတ်ရင်း လှစ်ခနဲ ပြီးလို
က်မိသည်။ ။ စောက ဆိုယ်ကယ်ပေါ်ကဆင်း၊ အင်းကို ဘောင်ခတ် ထား
သည့် အုတ်ဘောင်အနိမ့်ကလေးပေါ်မှ ထိုင်ချကာ ဖိနပ်ကြိုးကို ငုံ့ချည်ရ
င်း ဦးနှင့်ပြောခဲ့ဖူးသော စကားတွေကို ပြန်သတိရလာမိသည်။ ။

"တစ်ခါတလေများ မိန်းကလေး ပီပီသသ ဒေါက်ဖိနပ်ကလေး ဘာ
လေး စီးကြည့်ပါလား စောရယ်၊ ဒီလိုဖိနပ်တွေချည်းပဲ အမြဲ စီးနေတော့
မှာ လား . . ."

"စော ဒေါက်ဖိနပ် မစီးတတ်ပါဘူး ဦးရာ၊ ဦး သိတဲ့ အတိုင်း စောတို့
သတင်းထောက် အလုပ်က အမြဲတမ်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လှုပ်ရှား သွားလာ
နေရတာ၊ စောကတော့ ဒီလို ဖိနပ်မျိုးတွေပဲ ကြိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ပဲထိုက်
တယ်"

"ဒါဆိုလည်း ဖိနပ်ကြိုးလေးတော့ ခိုင်ခိုင်တော့ ချည်တတ်အောင် ကြိုးစားဦး စော"

"ဟုတ် . . . ၊ စော ကြိုးစားနေပါတယ် ဦး"

"ကြိုးစားနေတယ်သာ ဆိုတယ်၊ ဖိနပ်ကြိုး မပြေတဲ့ နေ့ရော ရှိရဲ့ လား"

ဦး မေးခွန်းကြောင့် စော ပြုံးခဲ့ရသည် ။ အခုလည်း စောက ပြုံးနေမိ ပါသည် ။ ကြိုးပါသည့် Walking Shoe တွေကို စစီးကတည်းက စောက ဖိနပ်ကြိုးကို ပုံစံတကျ ခိုင်အောင် မချည်တတ်ခဲ့ပါ။ ။ ငယ်ငယ်တုန်းက တော့ ဦးက စော ဖိနပ်ကြိုးကလေးတွေ ပြေနေတာမြင်တိုင်း စနစ်တကျ လေး ပြန်ချည်ပေးရင်း . . .

"ဒီလိုချည်ရတယ် ကလေးရဲ့ ၊ ဒီမှာ ကြည့် . . . ဒီလိုတင်းတင်းလေး ဆွဲ၊ ဟုတ်ပြီလား"

ဟု သင်သင်ပေးတတ်ခဲ့သည် ။ စောလည်း ဦး သင်ပေးသည့် အတိုင်း ကြိုးစားလာခဲ့သည် ။ သို့သော်လည်း ခုချိန်ထိတော့ ရံဖန်ရံခါ ဆိုသလို ဖိနပ်ကြိုး ပြေနေဆဲပါပင်။

စောသည် ဖိနပ်ကြိုး ချည်ပြီးနောက် တောင်သမန်အင်းရေပြင်ကို မျက်နှာမူ၍ ရပ်လိုက်သည် ။ ဒီနေရာလေးမှာ စော ရပ်ပြီး ဦးနှင့်အတူ လာခဲ့ဖူးသည့် လွန်ခဲ့သော ခုနစ်နှစ်ကာလ အချိန်တွေကို သတိရနေချိန်မှာ ဦးကတော့ ကချင်ပြည်နယ် ဥရချောင်း ကမ်းစပ်မှာ ရပ်ပြီး သူ့ကျောက်စိမ်းတွင်းတွေကို လှမ်းမျှော် ကြည့်နေလေမလား။ ဒါမှ မဟုတ် မျောက်ဖြူမှော်ကို သွားစစ်ဆေးနေမလား။ မှော်ဝမ်းကြီး မှော်ဝမ်းလေး မှော်တွေကို ရောက်နေမလား။ ဝှေခါမှော်မှာ လား။ တစ်ချိန်တုန်းက သူ မှော်ထဲ

ကို ခေါ်သွားခဲ့ဖူးသည့် ကလေးမလေးကို သတိရနေလေမလား။

ဦးခေါ်သွားလို့ ဖားကန့်က မှော်တွေထဲကို စရောက်ဖူးတုန်းကဆို မှော်လုပ်ငန်းခွင်တွေကို မျက်လုံးအပြူးသားလေး ငေးကြည့်နေခဲ့မိရင်း အဲဒီမြေကြီးထဲက ကျောက်စိမ်းတွေ ထွက်သည် ဆိုတာကို မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ။ စောတို့ နိုင်ငံမှာ သယံဇာတတွေ များ လှပါလားဆိုတာ အဲဒီအချိန်ကစ၍ စောက သိခဲ့သည်။ ။ အဲဒီနောက်တော့ ကချင်ပြည်နယ် မှာ စစ်ပွဲတွေဖြစ်တိုင်း စောက နိုင်ငံအတွက် စိတ်ပူရသလို ဦးအတွက်ပါ စိတ်ပူတတ်ခဲ့သည်။ ။ အခုရော ကချင်ပြည်နယ်ကြီး ငြိမ်းချမ်းပါရဲ့ လား . . .။

"ရွှေ . . . မန်း . . . ဆီ . . . သို့ . . . တစ်ခါတစ်ခေါက်ဖြင့် ရောက်စေချင် သည် xxx ကျုံးတော်ပတ်လည် မြို့ရိုး xxx ပြအိုးပစ္စင် xxx ကာရန်ကာအ တည် . . . မြန်မာစံဌာနီ . . . သာယာပါပေသည် xxx"

စောက ငေးမော တွေးတောနေဆဲမှာ ပင် စော၏ ကျောပိုးအိတ်ထဲမှာ ထည့်ထားသော တယ်လီဖုန်းက အသံမြည်လာသ ည်။ ။ စောက ကျောပိုးအိတ်လေးကို ဖြုတ်ဖွင့်ကာ ဖုန်းကို ထုတ်ယူကြည့် လိုက်သည်။ ။ စောတို့ ရန်ကုန်ရုံးက အယ်ဒီတာ မမမြရည်ခိုင်၏ ဖုန်းပင် ။

"ဟဲလို . . . မမခိုင်"

"စောရေ . . . ဘာသတင်းထူးလဲဟေ့"

"တောင်သမန်မှာ ငါးတွေသေပြန်ပြီလို့ ကြားတယ် မမခိုင်၊ စော အခု တောင်သမန်ကို သွားနေတာ၊ အခု အင်းပတ်လမ်းပေါ်မှာ "

"ဪ . . . ကန်ပတ်လမ်းကို ပြောနေတာလား"

" မဟုတ်ဘူး ၊ အင်းပတ်လမ်း . . . "

"အေးလေ . . . အတူတူပါပဲ စောရယ်၊ အဲဒီလမ်းကိုပဲ ကန်ပတ်လမ်း လို့ အလွယ်တကူ ခေါ်နေကြတာ မဟုတ်ဘူး လား"

"အလွယ်ခေါ်ရင်းနဲ့ အမှားကြာရင် အမှန်ဖြစ်သွားမှာ စိုးလို့ စောက ပြောရတာပါ မမခိုင်ရယ်၊ တောင်သမန်က ဆယ့်နှစ်ရာသီ ရေပြည့်နေရ မယ့် ရေသေကန် မဟုတ်ဘူး လေ၊ ဧရာဝတီမြစ်နဲ့ ရေဝင် ရေထွက်ရှိတဲ့ မြစ်ကျိုးအင်းပါ၊ ရေတက်ချိန် အင်းထဲကို ဧရာဝတီမြစ်ထဲက ရေတွေဝင် လာပြီး ရေကျချိန်ဆို ပြန်ထွက်သွားရမယ့် အင်းပါ၊ ဒါ . . . ဟိုးအရင်က တည်းက ရှိခဲ့တဲ့ သဘောတရားပါ၊ စောကတော့ တောင်သမန်ကို အင်း အဖြစ်ပဲ ရှိစေချင်တာ၊ ဒါကြောင့် ဒီလမ်းကိုလည်း အင်းပတ်လမ်းပဲ ခေါ် ချင်လို့ ပါ"

"အေးပါ . . . အေးပါ . . . ဟုတ်ပါပြီ စောရယ်၊ ဒါပေမဲ့ စော တစ်ခု တော့ သတိထားပါ၊ စောက သတင်းထောက်လေ၊ ကိစ္စတစ်ခုခုမှာ သတင်းထောက်က ဖြစ်စေချင်တာလား၊ ပြည်သူလူထုက ဖြစ်စေချင်တာလား ဆိုတာ ကွဲပြားရမယ်၊ သတင်းထောက်က ဖြစ်စေချင်တာကို ရှေ့တန်းမ တင်ရဘူး၊ ပြည်သူက ဖြစ်စေချင်တာကို ရှေ့တန်းတင်ရမယ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ် တွေနဲ့ ပတ်သက်ရင်လည်း ဒီလိုပဲ၊ နိုင်ငံရေးသမားပဲဖြစ်ဖြစ် အနုပညာ သမားပဲဖြစ်ဖြစ် ပြည်သူက ချစ်တဲ့ သူလား၊ သတင်းထောက်က ချစ်ခင် လိုလားတဲ့ သူလား ဆိုတာ ကွဲပြားရမယ်၊ ကိုယ်က ချစ်ခင်လိုလားတိုင်း ရှေ့တန်းတင်ရေးနေရင် ပြည်သူ စိတ်ပျက်စရာ ဖြစ်တတ်တယ်၊ ပြည်သူ က တကယ် ချစ်ခင်တဲ့ သူ၊ တကယ် စိတ်ဝင်တစား သိချင်တဲ့ သူ၊ တကယ် အောင်မြင်တဲ့ သူမျိုးဆို သတင်းထောက်က မုန်းနေရင်တောင် သူ့ အောင်မြင် ကျော်စောမှုကို အမှန်အတိုင်း ဖော်ပြနိုင်ရမယ် စော၊

သတင်းထောက်ဆိုတာ စိတ်ခံစားချက်ကို ရှေ့တန်းမတင်ရဘူး"

သတင်းထောက်ဆိုတာ စိတ်ခံစားချက်ကို ရှေ့တန်းမတင် ရဘူးတဲ့ လား . . .။ ဒီစကားကို ဦးလည်း ပြောဖူးတယ်။ ဦး သူငယ်ချင်း စောတို့ ဂျာနယ်တိုက်၏ စီအီးအို ဦးလင်းဉာဏ်လည်း ပြောဖူးသည်။ အခု မမခိုင်လည်း ထပ်ပြောပြန်ပြီ။ စောက စိတ်ခံစားချက် များ လွန်းသူမို့ သူတို့ အားလုံးက စောကို ဒီလိုပဲ မကြာခဏ သတိပေးဆုံးမလေ့ ရှိသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ . . . စော သတိထားပါ့မယ် မမခိုင်၊ ဒီတောင်သမန်နဲ့ ဦးပိန်တံတားကိုတော့ စောလည်း တန်ဖိုးထားသလို မန္တလေးဒေသခံတွေလည်း တန်ဖိုးထားကြပါတယ်။ ဒီတစ်ချက်တော့ စောဆန္ဒနဲ့ ပြည်သူ့ဆန္ဒလည်း ကိုက်ညီမယ် ထင်ပါတယ် မမခိုင် . . ."

စောက မမခိုင်နှင့် ဖုန်းပြောနေဆဲမှာ ပင် အင်းပတ်လမ်း အတိုင်း အရှိန်ပြင်းပြင်း မောင်းနှင်လာသော ဆိုင်ကယ်တစ်အုပ်က ဆူညံလှစွာ သော အသံဖြင့် စောဘေးမှ ဖြတ်မောင်းသွားလေသည်။ စော မြင်လိုက်ရတာတော့ စုစုပေါင်း ဆိုင်ကယ်လေးစီး ဖြစ်သည်။ တစ်စီးက ဟာလီဒေဗစ်ဆင်၊ ကျန်သုံးစီးက ယာမဟာဒီတီ။ သူတို့ မောင်းသွားပုံက သွားချင်သည့်နေရာကို ရောက်ဖို့ သွားနေကြတာမျိုးမဟုတ်။ ဆိုင်ကယ်အပျော် လျှောက်စီးတာနှင့်တူသည်။ အိတ်ဇောသံတွေ ဆူညံကာ အရှိန်လည်း ပြင်းလှသဖြင့် စောကိုပင် လေဟပ်သွားလေရာ စောက ကျွတ်ခနဲ စုတ်သပ် လိုက်မိသည်။ တစ်ဖက်မှ မမခိုင်က စိုးရိမ်သော အသံဖြင့် . . .

"စော . . . ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဆိုင်ကယ်သံတွေလည်း ဆူလို့ ပါလား"

"ဆိုင်ကယ်အုပ်စုတစ်စု စောအနားက ဖြတ်မောင်းသွားလို့ ပါ မမခိုင်ရယ်၊ ဆိုင်ကယ်တွေကလည်း သောင်းကျန်းလိုက်တာ . . ."

"ဆိုင်ကယ်ဆိုလို့ စောလည်း တစ်ယောက်တည်း သွားတာလာတာ

သတိထားဦးနော်၊ မန္တလေးဘက်မှာ ခုတလော ဆိုင်ကယ်ကို ဖြတ်လှ
တာတွေ အများကြီး ဖြစ်နေတယ် ကြားတယ်"

"စောလည်း ကြားပါတယ် မမခိုင်"

"ဒါနဲ့ ရွှေစင်တစ်ယောက်ကော သက်သာလား စော . . ."

"သူ့ခြေထောက်ကတော့ ကျောက်ပတ်တီး မဖြေရသေးဘူး မမခိုင်၊
သူလည်း စောနဲ့ အတူ မလိုက်နိုင်ပေမယ့် စော သွားရမယ့် မေးရမယ့်
နေရာတွေအကြောင်း အမြဲ ပြောပြောပြနေပါတယ်၊ စောလည်း မန္တ
လေးကို တော်တော်လေး ကျွမ်းကျင်နေပါပြီ"

"တခြားသတင်းထောက်တွေ ပြန်လာရင်တော့ စောလည်း ရန်ကုန်
ပြန်လာခဲ့တော့လေ . . ."

မမခိုင်စကားကို စောက ချက်ချင်း "ဟုတ်ကဲ့" ဟု မတုံ့ပြန်နိုင်ဘဲ
တွေဝေသွားမိပါသည်။

အမှန်တော့ စောက မန္တလေးသတင်းထောက် မဟုတ်၊ ရန်ကုန်ရုံးက
သတင်းထောက်ပါပင်။ စောတို့ ဂျာနယ်တိုက် ရုံးခွဲကို မန္တလေးမှာ ဖွင့်
ထားသဖြင့် မန္တလေးရုံးမှာ ရွှေစင် အပါအဝင် အထွေထွေ သတင်းထောက်
သုံးယောက်ရှိနေသည်။ ရွှေစင်က မန္တလေးသူ။ ကျန် နှစ်ယောက်မှာ
တစ်ယောက်က ရွှေဘိုသား၊ တစ်ယောက်က စစ်ကိုင်းသား။ ဖြစ်ချင်
တော့ သင်္ကြန်မတိုင်ခင်လေးမှာ ရွှေစင်က သတင်းလိုက်ရင်း သူ့ဆိုင်က
ယ်နှင့် ကားနှင့် တိုက်မိပြီး ညာဘက်ခြေထောက် ကျိုးသွားသည်။ ရွှေ
ဘိုသားက သင်္ကြန်ရက်မှာ မွေးရပ်မြေပြန်ရင်း မိခင်အသည်းအသန် ဖြစ်
သဖြင့် ခုထိ ဆေးရုံမှာ စောင့်နေရဆဲ။ စစ်ကိုင်းသား တစ်ယောက်သာ ရှိ
နေသော ရုံးမှာ သတင်းထောက်အင်အား လိုအပ်နေသဖြင့် ရန်ကုန်ရုံး
က လူတစ်ယောက် လွှတ်ပေးဖို့ လိုချိန်မှာ စောက "စော သွားပါရစေ"

ဟု ခွင့် တောင်းကာ မန္တလေးကို ရောက်လာခဲ့ရတာပင်။

မန္တလေး၏ အငွေ့အသက်တိုင်းက စော၏ စိတ်အာရုံကို ကြည်လင် လန်းဆန်းစေသဖြင့် စောက မန္တလေးကို လာရဖို့ ဆို အစဉ်အမြဲ တက်ကြွသည် ။ လွန်ခဲ့သော ခုနစ်နှစ်က ဦး ခေါ်လာလို့ မန္တလေးကို ရောက်ရပြီးနောက်မှာ က မန္တလေးကို စွဲလမ်းသွားခဲ့ရသည် ။ မန္တလေး ကအပြန်မှာ စော၏ ဘဝတစ်ဆစ်ချိုးတယ်ဟု ပဲ ပြောရလေမလား၊ စော ၏ စိတ်ခံစားချက်တွေ အတွေးအမြင်တွေ အားလုံး အသစ်ဖြစ်သွားတယ်ဟု ပဲ ပြောရမလား။ မိုးမှောင်ကျနေခဲ့သော စော၏ စိတ်အာရုံသည် မန္တလေး၏ စိတ်ဝင်စားစရာများ နှင့်အတူ၊ ဦး၏ လမ်းပြသွန်သင်မှုနှင့်အတူ ပြန်လည် လမ်းပွင့်လာခဲ့သည် ဟု ဆိုရမည်။

ဦးနှင့်အတူ လာပြီးနောက် နှစ်အတော်ကြာ စော အလုပ်ဝင်ပြီး နောက်ပိုင်းမှာ လည်း မန္တလေးရုံးခွဲ ဖွင့်ပွဲကို စောလာဖူးခဲ့သည် ။ ရွှေစင်နှင့် အတူ သွားလာရင်း မန္တလေးလမ်းတွေကိုလည်း ပိုမှတ်မိ၊ ဆိုင်ကယ်စီးလည်း ကျွမ်းကျင်လာခဲ့သည် ။ ရွှေစင်ကလည်း ရန်ကုန်လာတိုင်း စောတို့ အိမ်မှာ ပင် တည်းကာ စောနှင့်အတူ သွားလာကြရင်း ခင်မင်သော သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်လာခဲ့ကြသည် ။

"ဟဲ့လို . . . စော"

တစ်ဖက်က မမခိုင်၏ အသံကို ကြားတော့မှ စောက စောဆန္ဒကို ပြောပြခွင့်တောင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ကာ . . .

"စော ပြန်မလာချင်သေးဘူး မမခိုင်"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ စော . . ."

"တောင်သမန်ကိစ္စကို ပြီးဆုံးတဲ့ အထိ စော သတင်းလိုက်ချင်သေး"

တယ်၊ တောင်သမန်မှာ ဧပြီ ၁၂ တုန်းကလည်း ငါးတွေ တစ်ခါ သေ သေးတယ်၊ အခု ဧပြီ ၃၀ မှာ တစ်ခါသေပြန်တယ်။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆိုတာ တခြားသူတွေ သိချင်သလို စောလည်း သိချင်တယ်၊ စက်ရုံတွေ က ရေဆိုးတွေကို မသန့်စင်ဘဲ အင်းထဲကို စွန့်ပစ်ကြလို့ လား၊ အင်းကို ရေသေကန်လုပ်ပြီး ငါးမွေးနေလို့ လား။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ စော သေ သေချာချာ စုံစမ်းချင်တယ် မမခိုင်"

"ဒါဆိုလည်း စုံစမ်းလေ . . . စော၊ သတင်းစာ အတွက်တော့ လော လောဆယ် သတင်းတစ်ပုဒ် ရေးပေး၊ သေချာ အချက်အလက်စုံအောင် စုံစမ်းပြီးရင်တော့ ဂျာနယ်အတွက် သတင်းဆောင်းပါးလေး ပြည့်ပြည့်စုံ စုံ ရေး လိုက်လေ . . ."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မမခိုင်"

"လောလောဆယ်တော့ တောင်သမန်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ စော ဘာကြားထားတာရှိလဲ . . ."

"ရေဆိုးကိစ္စကိုတော့ တော်တော်များများက ပြောနေကြတာပဲ မမခိုင်၊ မမခိုင် သိတဲ့ အတိုင်းပဲ၊ ရေဆိုးသန့်စင်တဲ့ ကုန်ကျစရိတ်က များ တယ်လေ၊ နိုင်ငံတကာမှာ တော့ ရေဆိုးစွန့်ပစ်တာကို စနစ်တကျ လုပ်ကြ တယ်၊ စည်းကမ်းမရှိ စွန့်ပစ်လို့ အများ ပြည်သူကို ထိခိုက်ရင်လည်း စ က်ရုံတွေကို တရားစွဲလို့ ရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီမှာ ကတော့ ထလုပ်လိုက်ရင် သာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်၊ ပြီးတော့ အောက်သက်ကမကျေဘူး၊ လတ်တ လော ရေတိုကိစ္စလောက်ပဲ စဉ်းစား၊ ရေရှည်မှာ ဘာတွေ ဖြစ်လာနိုင်သ လဲဆိုတာ မစဉ်းစားတော့ ဘာလုပ်လုပ် အစသာကောင်းပြီး အနှောင်း က မသေချာ"

"စော . . ."

အဆက်မပြတ် ပြောနေမိသော စောသည် မမခိုင်၏ ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ခေါ်လိုက်သံကို ကြားတော့မှ စကားရပ်ကာ ကိုယ့်စကားတွေ လွန်သွားမှန်း သိလိုက်သည်။ ။

"သတင်းသမားဆိုတာ စိတ်ခံစားချက်ကို ဦးစားမပေးဘူးလို့ စောကို မမခိုင် ခုနပဲ ပြောထားတယ်နော်၊ စော သတင်းရေးရင် အစိုးရကို ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းကင်းပြီး မျှတတဲ့ အမြင်မျိုးနဲ့ ရေးဖို့ ကြိုးစားပါ စော၊ စောရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားချက်ပဲ ရှိနေရှိနေ စော ရေးတဲ့ စာထဲမှာ အဲဒီခံစားချက်ကို ပေါင်းမထည့်မိပါစေနဲ့ . . ."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မမခိုင်၊ စော တောင်းပန်ပါတယ်"

"အိုခေလေ . . . စော၊ ကဲ . . . နေသိပ်မမြင့်ခင် သွားလိုက်ဦး၊ ပြီးရင် တခြား အင်တာဗျူးစရာတွေလည်း ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . မမခိုင်၊ ဒေသခံတွေ မေးပြီးရင် မန္တလေးက ပညာရှင်တွေရဲ့ အမြင်၊ ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေး သမားတွေရဲ့ အမြင်၊ ပြီးတော့ စည်ပင်ကလူတွေ ဌာနဆိုင်ရာတွေကိုပါ မေးချင်တယ်။ ရေဆိုးစွန့်တယ်ဆိုတဲ့ နေရာတွေကိုလည်း စော သွားရဦးမယ်"

"ကောင်းတယ် စော၊ အစစအရာရာ အဆင်ပြေပါစေ၊ သွားရေး လာရေးလည်း ဂရုစိုက်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မမခိုင် . . ."

မမခိုင် ဖုန်းချသွားပြီမို့ စောက ဖုန်းကို ကျောပိုးအိတ်ထဲ ပြန်ထည့်၊ ကျောဘက်သို့ ပြန်ပိုးလွယ်လိုက်ပြီး ဆိုင်ကယ်ကို ခွလိုက်ပါသည်။ ။ ဒီကျောပိုးအိတ်ထဲမှာ စော၏ လက်နက်ကိရိယာတွေ ပါသည်။ ။ အသံဖမ်းစက်၊ ကင်မရာ၊ ဖုန်း၊ Power bank စသဖြင့် . . .။

စောက ဆိုင်ကယ်ကို လူစည်ကားပြီး ဆိုင်များ သည့် ဦးပိန်တံတား အနောက်ဘက်ခြမ်းဆီသို့ ဦးတည်၍ မောင်းလာခဲ့သည်။ ။

တောင်မင်းကြီး ဘုရားနားရောက်တော့ စော ဆိုင်ကယ်ကို တောင် လေးလုံး ကျောင်းတိုက်ဘက်သို့ အမှတ်တမဲ့ပင် ကွေ့ချိုးလိုက်မိလေသည်။ ။

တောင်သမန်ကို ရောက်တိုင်း၊ တောင်သမန်ကို ချစ်သည့် ဦး၏ အငွေအသက်တွေ လွှမ်းမိုးလာသလို ခံစားရသည်။ ။ ဦး နေထိုင် ကြီးပြင်းလာခဲ့သော ဒီနယ်မြေ . . .။ စော၏ ပြုယိုင်နေသော စိတ်တွေကို ပြန်လည် တူမတ်စေခဲ့သော ဒီနယ်မြေ။ ဒီနယ်မြေက အရှိန်အဝါ တစ်မျိုးဖြင့် စောကို ညှို့ ခေါ်နေခဲ့သည်။ ။

"အင်း အိုင် ဝိုက်လည် မြို့ကြီးတည်ပြန် xxx

၁၁၄၄ ခုနှစ်က အမရပူရ ရွှေနိုင်ငံ xxx

ရွှေချိုတွင်းနဲ့ ပုံနန်းလှန် xxx

ရွှေဘိုမင်းဆက် မြနန်းစံ xxx

မြတ်ဘိုးတော် သူစီမံ xxx အင်း xxx အင်း xxx အင်းကြီးတောင်သမန် . . ."

ဦး အိမ်မှာ မကြာခဏ ဖွင့်တတ်သော တေးရေးဆရာကြီး နန်းတော် ရှေ့ဆရာတင် ရေးပြီး ဝင်းဦး သီဆိုသည့် သီချင်းသံသည် ဟိုး အဝေး ဦး ပိန်တံတား၏ အရှေ့ဘက်ထိပ်ဆီကနေ . . . ကျွန်းတိုင်တွေ ခြံရံနေသော တံတား၏ အလယ်ဗဟိုတစ်လျှောက်ဆီကနေ . . . ခပ်ကျဲကျဲ သစ်သား ကြမ်းခင်းတွေကြားကနေ . . . အင်းရေပြင်ထဲကနေ . . . ရုန်းကြွ နိုးကြား စီးမျော လွင့်ပျံ့လာသည် ဟု ပင် ထင်လိုက်မိသည်။ ။ ဦး . . . သတိရလိုက်

တာ . . .။

စောက ဆိုင်ကယ်ကို တောင်လေးလုံး ကျောင်းတိုက်ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်ပြီး ကျောင်းဝင်းထဲသို့ လျှောက်ဝင်လာခဲ့သည်။ ။

ဆရာတော် ကိုပညာ (အမရပူရ)ကို ကျောင်းရှေ့ သစ်ပင်ရိပ် ခုံတန်းပေါ်မှာ ထိုင်လျက် တွေ့ရသဖြင့် စောက ခူးတုပ်ကာ ဦးချလိုက်ပါသည်။ ။

"ဘယ်သူလဲ . . ."

ဆရာတော်က ကောင်းကောင်း သတိရှိပုံမရ။ ခပ်ပြတ်ပြတ် ဗလုံးဗထွေး တစ်ခွန်းမေးလိုက်သည်။ ။

"တပည့်တော် လွန်ခဲ့တဲ့ ရှစ်နှစ်က ဦးမင်းနိုင်သစ်နဲ့ အတူတူ ဘုန်းဘုန်းဆီ လိုက်လာခဲ့ဖူးတဲ့ မြတ်စောနှင်းပါ ဘုရား၊ တပည့်တော် အလုပ်ကိစ္စနဲ့ အမရပူရကိုလာရင်း ဘုန်းဘုန်းကို သတိရလို့ လာနှုတ်ဆက်တာပါ ဘုရား"

"မင်းနိုင်သစ်၊ မြတ်စောနှင်း၊ မင်းနိုင်သစ် . . . မြတ်စောနှင်း"

ဆရာတော်က သိပ်မပီသသော်လည်း စောနှင့် ဦး၏ နာမည်ကို အတွဲလိုက် ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်ရင်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်နေသည်။ ။ အသက် ၈၀ ကျော်အရွယ် ဆရာတော်ကို ကြည့်ရသည် မှာ မှတ်ဉာဏ်များ လည်း ကောင်းပုံမရတော့ပါ။ သို့သော် မင်းနိုင်သစ်နှင့် မြတ်စော နှင်းဟူသော နာမည်ကတော့ ဆရာတော် မှတ်ဉာဏ်ထဲမှာ ကျန်ရှိနေသေးပုံပင်။

စောက စော၏ လခထဲကလှူဖို့ သတ်သတ်ဖယ်ချန်ထားနေကျ ပိုက်ဆံထုပ်ကလေးကို ကျောပိုးအိတ်ထဲမှ ထုတ်ယူကာ ဘုန်းဘုန်းကို ကပ်လှူခဲ့ပြီး ရှိခိုးဦးချလိုက်ပါသည်။ ။

ဤသို့ပြုရသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကြောင့် ဦး ခရီးလမ်းပန်း အလုပ်
အကိုင် အဆင်ပြေချောမွေ့ ဘေးကင်းပါစေ။

***

ဦးပိန်တံတားသည် ဝေးဝေးက လှမ်းမျှော်ကြည့်သည့်အခါ ကောင်းကင်ပြာ နောက်ခံဖြင့် ကြည်နူးငေးမောဖွယ်ရာ ဆန်းပြားလှပနေဆဲပင်။ သို့သော် အနီးအနား ရောက်လာချိန်မှာ တော့ လှိုက်တက်လာသော အကြော်နံ့များ ဖြင့် မွန်၍ နေသည် ။ ပြည့်ကျပ်နေသော ဆိုင်ကယ်များ ၊ ကားများ ၊ အကြော်ဆိုင်များ ၊ စည်းကမ်းမဲ့စွန့်ပစ်ထားသော အမှက်များ ၊ ဈေးသည် များ ခရီးသည် များ ဖြင့် ပြည့်နေသော တံတား၊ ဘီယာဖြင့် မြည်းနေသော ငါး။ လွန်ခဲ့သည့် ခုနစ်နှစ်တုန်းကလို မဟုတ်တော့ပါလား။

စောသည် ဆိုင်ကယ်ကို တောင်မင်းကြီး ဘုရားနားက ဆိုင်ကယ်အပ်သည့် နေရာမှာ အပ်ထားခဲ့ပြီး တံတားအောက်ခြေ ရေစပ်သို့ ခပ်သွက်သွက်လေး ပြေးဆင်း လာခဲ့လေသည် ။

နေရောင်ခြည်က ပူပြင်းစပြုပြီဖြစ်၍ ဦးထုပ်အကာအကွယ် မရှိသည့်အခါ စော၏ နဖူးပြင် ပြောင်ပြောင်လေးသည် ပင် နေပူရှိန်ကြောင့် ပူစပ်စပ်လေး ဖြစ်လာသည် ။

စောက ပခုံးကျော်ရုံလေး တစ်ညီတည်း ရှည်ဖြောင့်သည့် စော၏ ဆံပင်တွေကို နဖူးပြောင်သိမ်းကာ ခပ်တင်းတင်း စည်းထားလေ့ ရှိသည် ။ သိပ်အိုက်လွန်းလျှင်တော့ ထိပ်နား မရောက်တရောက်မှာ ဖြစ်သလို စုခွေလုံးထုံးကာ ကချင်ဆံထိုးလေးတစ်ခု ထိုးစိုက်ထားတတ်သည် ။ အရပ်လေး ပုပျပ်ပျပ်၊ ခန္ဓာကိုယ်လေး လုံးကျစ်ကျစ်၊ အခြယ်အသမရှိသည့် မျက်နှာပေါ်မှာ မည်းနက်နေသော မျက်ခုံးမွေး ထူထူလေးနှစ်တန်းသာ

ထူးခြားထင်ရှားကာ "မိန်းမလှ" ဟု ပြောမရသော စောကို ဦးကတော့ ကလေးတစ်ယောက်လိုပင် သဘောထားပုံရသည်။ ။ စော တစ်ခုခု က မောက်ကမ လုပ်သည့်အခါ စော၏ ခေါင်းကို လက်သီးနှင့် ဖွဖွထုတ်တတ်သော ဦးသည် စောကို "အပုမလေး" ဟု လည်း ခေါ်တတ်ခဲ့ပေသည်။ ။

"ငယ်ငယ်ကတည်းက အဲဒီလို ဆံပင် နောက်လှန်စည်းထားရင် အသက်ကြီးလာရင် နဖူးပြောင်လိမ့်မယ်နော် . . . စော"

ဟု ဦးက ပြောသော်လည်း မျက်နှာပေါ် ဆံပင်စကျလျှင် မနေတတ်သော စောက နဖူးအပြောင်သိမ်းမြဲ . . .။ အို . . . ထားပါတော့ . . . ခဏလေး . . . ဦးအကြောင်း မတွေးဘဲနေပါဦး မြတ်စောနှင်းရယ် . . .။ အလုပ်ကိုသာ အာရုံစိုက်ပါလေ။

မြတ်စောနှင်းသည် ငှက်လှေများ ဆိုက်ကပ်ထားရာ ကမ်းစပ်သို့ လျှောက်လာရင်း လှိုက်ခနဲတက်လာသော ငါးပုပ်နံ့ကြောင့် ရုတ်တရက် အသက်ရှူကျပ်ကာ အော်ဂလီဆန်သလို ဖြစ်သွားရလေသည်။ ။

ရေစပ်နှင့်နီး လာလေ ငါးပုပ်နံ့က ပို၍ ဆိုးရွား လာလေ၊ အနံ့ . . . အနံ့ . . . ဒီအနံ့ . . . ဒီလိုအနံ့မျိုးကို နောက်ထပ် မရချင်တော့ပါဘူး။

တကယ်တော့ စောဟာ ဒီလိုအနံ့မျိုးနှင့် စိမ်းလှသည် မှ မဟုတ်ဘဲ။ စော ကြီးပြင်းခဲ့ရာ ပင်လယ်ကမ်းစပ် ရွာတွေတစ်ဝိုက်မှာ ငါးညှီနံ့ တသင်းသင်း ရှိခဲ့တာ . . .။ ဒီအနံ့တွေနှင့် ယဉ်ပါးခဲ့ရတာ . . .။ တစ်မျှော်တစ်ခေါ် ဆားကွင်းတွေရယ်၊ ငါးခြောက်ခွဲလှန်းသည့် ကမ်းခြေဆီမှ တစ်ချက်တစ်ချက် ဝေ့ဝဲလာတတ်သော ငါးညှီနံ့၊ ငါးဆားနယ်နံ့၊ ဒီလို အနံ့မျိုးတွေကို စော နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှူရှိုက်ခဲ့ဖူးပြီ။ ပြီးတော့ . . . ထိုအနံ့နှင့်နီးစပ်ပတ်သက်သမျှသော အရာတွေအားလုံးကို စောက မေ့ထားချင်သည်။ ။ ဒီလိုအနံ့မျိုးတွေက စော မေ့ထားချင်သော အတိတ်ကို သတိရစေ

သည် ။ အိုး . . . ဘာမှ လျှောက်မတွေးနဲ့ တော့ မြတ်စော့နင်း။ လော
လောဆယ်တော့ တောင်သမန်မှာ ပဲ စိတ်ကို စုစည်းထားစမ်းပါ။

စောသည် ရေစပ်နှင့် နီးသထက်နီးအောင် လျှောက်လာရင်း
ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း ဝေဝဲကြည့်၍ လေ့လာ စူးစမ်းလာပါသည် ။
ဟောဟိုက ငှက်လှေတွေ ကြားမှာ တော့ ပေါလောမျောနေသည့် ငါးများ
က ပွေးပွေးလှုပ်နေသည် ။ အင်္ကျီဗလာနှင့် ရေစိုရွဲနေသော
ယောက်ျားများက ကမ်းစပ်မှာ ဝိုင်းထိုင်ကာ ရေထဲက ဆယ်ထားပုံရ
သော ငါးတွေကို ရွေးချယ်နေကြသည် ။ ရေစပ်မှာ တော့ ကလေးတစ်သို
က်က ငါးတွေကို ကျုံးကာ ဆယ်ကာ ခြင်းတောင်းကြီးထဲသို့ ထည့်နေကြ
သည် ။ ငါးတွေကို ပုဆိုးဖြင့်ထုပ်ကာ ထမ်းသယ်လာသော လူတချို့ကို
လည်း တွေ့ရသည် ။ ငါးပုပ်နံ့ကြောင့်လား . . . စောသေးလို့ ပဲလားတော့
မသိ၊ အင်းစပ်ရှိ ဆိုင်တွေမှာ လူရှင်းနေသည် ။ တောင်သမန်မြင်ကွင်း
က အရုပ်ဆိုးလှချေသည် ။

စောသည် ကျောပိုးအိတ်ထဲက ကင်မရာကို ထုတ်ယူကာ
ထိုမြင်ကွင်းကို ဓာတ်ပုံ တဖျပ်ဖျပ် လိုက်ရိုက်နေလိုက်သည် ။ ။
ငါးသေများ ၊ ငှက်လှေများ ၊ အင်းစပ်မှာ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ စွန့်ပစ်ထားသော
အမှိုက်များ ၊ သစ်ပင်ကိုင်းခြောက် နောက်ခံဖြင့် မရိုးနိုင်သော တောင်
သမန်တံတား။

စိတ်တိုင်းကျ ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးတော့မှ စောက ကင်မရာကို ကျောပိုးအိ
တ်ထဲ ပြန်ထည့်ကာ အိတ်ကို ကျောမှာ ပြန်ပိုးလွယ်လိုက်ပြီး လှေသမား
ဦးလေးကြီး တစ်ယောက်ဆီ လျှောက်သွားလိုက်သည် ။

"ဦးလေး . . . ဦးလေး . . . "

စော လှမ်းခေါ်တော့ ဦးလေးကြီးက စောကို လှည့်ကြည့်ကာ

"ဟိုဘက်ကမ်း ကူးမလို့ လား တူမကြီး၊ လာ . . . တက်လေ၊ ဒီနေ့ ဈေးဦးမပေါက်သေးတာနဲ့ အတော်ပဲ"

ငှက်ခတ်သမားကြီးက ရေထဲသို့ ဗျစ်ခနဲ ကွမ်းတံတွေး ထွေးချလိုက်ပြီး စောကို လှမ်းပြောသည်။ ။ ထိုဦးလေးကြီးကို အကဲခတ် မိသလောက်တော့ ရိုးသားပွင့်လင်းပြီး စကားလည်း ကြွယ်ပုံရသည်။ ။ စောက ဦးလေးကြီးကို ပြုံးပြလိုက်ရင်း . . .

"ဟိုဘက်ကမ်း ကူးမလို့ မဟုတ်ပါဘူး ဦးလေးရဲ့ ၊ ဦးလေးကို မေးစရာလေးရှိလို့ ပါ၊ ဦးလေးက ဒီအင်းထဲမှာ ငှက်ခတ်တဲ့ သူဆိုတော့ အင်းအကြောင်း ကောင်းကောင်း သိမလားလို့ ပါ . . .

"ဟား . . . သိပြီလား . . . ငါ့တူမရ"

ဦးလေးကြီးက ချက်ချင်း တက်ကြွလာသည်။ ။ စော လူရွေးမှန်သွားပြီ။

"ဦးလေးတို့ က ဆွေစဉ်မျိုးဆက် ငှက်ခတ်သမားတွေလေ၊ ဦးလေးအဖေက တောင်သမန်အင်း ရေပြည့်ချိန်ဆို ငှက်ခတ်ပြီး သီတင်းကျွတ်နောက်ပိုင်း ရေကျလို့ အင်းလယ်ပေါ်ချိန်ကျရင် ခရမ်းချဉ် စိုက်တဲ့ တောင်သူပေါ့၊ ဦးလေးလည်း အဖေလိုပဲ ငှက်ခတ်တစ်လှည့်၊ တောင်သူတစ်လှည့် လုပ်ကိုင်စားသောက်လာတာ တော်တော် အဆင်ပြေပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ . . . လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် ၂၀ လောက်က စပြီး ဒီအင်းထဲမှာ ဆယ့်နှစ်ရာ သီ ရေပြည့် လာတော့တာပါပဲကွယ်"

စောက ဖုန်းရီကောဒင်း ခလုတ်ကို နှိပ်ထားလိုက်ရင်း . . .

"ဘာဖြစ်လို့ ပြည့်လာတာလဲ ဦးလေး . . ."

"ဦးလေးတို့ ကြားတာတော့ တောင်သမန်အင်းကို ငါးမွေးဖို့ လေလံ

ပေးလိုက်တာတဲ့ ၊ အဲဒီအချိန်ကစပြီး တောင်သမန်အင်းကို ရေသေကန်ဖြစ်အောင် လုပ်ပြီး ဆယ့်နှစ်ရာသီ ရေထိန်းထားပြီး ငါးမွေးကြတာပေါ့။ ဟိုးအရင်ကဆို ဦးလေးတို့ ရွာကလူတွေ ဒီအင်းထဲမှာ ငါးရှာ ဖားရှာ လုပ်လို့ ရတယ်လေ။ အဲဒီနောက်တော့ ငါးဖမ်းရင် ဖမ်းတဲ့ သူ အဖမ်းခံရမယ်ဆိုလို့ တချို့လည်း မဖမ်းရဲ ကြတော့ဘူး၊ တချို့လည်း ခိုးဖမ်းကြရတာပေါ့ကွယ် . . ."

"အခုလို ငါးတွေသေတာ ဘာကြောင့်လို့ ဦးလေး ထင်လဲဟင်"

"ငါးက အခုမှ သေတာ မဟုတ်ဘူး ငါ့တူမကြီးရ၊ ပြီးခဲ့တဲ့ သင်္ကြန်တုန်းကလည်း သေတယ်၊ သေဆို ရေကမှ မသန့်တော့တာကိုး ငါ့တူမရယ်၊ ဦးလေးတို့ ငယ်ငယ်ကဆို တောင်သမန်ရေကို သောက် လို့ ရတယ်၊ ခုများ တော့ အင်းရေက ချိုးရင်တောင် လူက ပူစပ် ပူလောင်ကြီး ဖြစ်လာတာ၊ စက်ရုံတွေကလည်း ရေဆိုးတွေကို ဒီတောင်သမန်ထဲ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ စွန့်ပစ်ကြတာကိုး"

"ဒါဆို ခုလို ငါးတွေသေတာ ရေညစ်ညမ်းလို့ လို့ ဦးလေးက ထင်တာလား"

"အဲဒါလည်း ပါတယ်၊ နောက်တစ်ခု ကြားမိတာတော့ အင်းထဲကို ဆေးခတ်လို့ ငါးတွေသေတယ်လို့ လည်း ကြားတယ် . . ."

"ဆေးခတ်တယ် . . .၊ ဘယ်လို ဆေးခတ်တာလဲ ဦးလေး"

"ဒါကတော့ ကောလာဟလနော်၊ ဦးလေးလည်း သေချာမသိဘူး၊ အင်းပိုင်ရှင်ကို မကျေနပ်တာတို့ ဘာတို့ အဲဒါကြောင့် ဓာတ်မြေဩဇာတွေ ရေထဲဖြူးချတယ်လို့ လည်း ကြားမိတယ်၊ ဦးလေးကြားတာကို ပြောတာနော်၊ ပြီးတော့ ဟိုး အင်းအောက်ဘက်က တံတားဖြူ ရေထိန်းတံခါးကို အသေပိတ်ပစ်လိုက်ကြတော့ အင်းထဲကို ရေဝင် ရေထွက်မရှိ၊ ရေဝေရေ

လဲမရှိတော့ ရေသေဖြစ်ပြီး ရေကညစ်ပတ်၊ ရာသီဥတုကပူ၊ အကြောင်း အမျိုးမျိုး ရှိနိုင်တာပေါ့ ငါ့တူမကြီးရာ"

"ဦးပိန်တံတားကရော ပျက်စီး လာပြီလို့ ဦးလေး ထင်လား . . ."

"ယိုယွင်းလာတာတော့ အမှန်ပဲဗျ၊ နှစ်ပေါင်းကလည်း ၁၀၀ ကျော်ခဲ့ပြီကိုး၊ ဒီတံတားကို ဦးပိန် ဦးစီးပြီး ဆောက်တုန်းကတော့ မိုးတွင်း အင်းရေပြည့်ချိန်မှာ တောင်သမန်ရွာတွေဘက်နဲ့ အမရပူရ ဘက်ကို ကူးသန်း သွားလာဖို့ ဆောက်ခဲ့ပုံရတယ်၊ နွေ ဆိုရင်တော့ တံတားအောက်ကပဲ သွားကြတာလေ၊ ခုကျတော့ ၁၂ ရာသီ တံတားပေါ်မှာ လူရော၊ ဆိုင်ကယ်ရော၊ စက်ဘီးရော၊ ခရီးသွား ဧည့်သည် တွေရော အတိုင်းအဆမရှိ ဖြတ်နေကြတာ၊ တချို့လူတွေကလည်း စည်းကမ်းမရှိပါဘူး ငါ့တူမရာ၊ သင်္ကြန်တုန်းကဆို တံတားပေါ်မှာ ယီးလေး အော်ပြီး တံတားကို ဆွဲလှုပ်ဆော့နေကြတာများ ဦးလေးမှာ ပါးစပ် အဟောင်းသားနဲ့ ကြောင်ကြည့်နေရတယ်"

နေက တစ်စတစ်စ ပူပြင်းလာသည် ။ စောသည် ရီကောဒင်း ခလုတ်ကို ပိတ်ရင်း သက်ပြင်းချမိကာ . . ။

"ကျေးဇူးပါပဲ ဦးလေး၊ ဒါနဲ့ ဦးလေးက ဘယ်ရွာကလဲ"

"အင်းအရှေ့ဘက် ထန်းတောရွာကလေ"

"ထန်းတောရွာ" ဟူသော နာမည်က စောကို ရင်ခုန်သွားစေသည် ။

ဦး၏ ဇာတိရွာ . . ။

ဦးက သူ့ဇာတိရွာလေးအကြောင်း၊ ဦးပိန်တံတားအကြောင်း၊ တောင်သမန်အင်းအကြောင်း စောကို ပြောပြဖူးသော်လည်း သူ့ဘဝ အကြောင်းကိုတော့ သေသေချာချာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောမပြဖူးခဲ့ပါ။

စောက ဦးလေးကြီးကို ခပ်တွေတွေ ကြည့်လိုက်ရင်း အသက် ဘယ်
လောက်ရှိပါလိမ့်ဟု ခန့်မှန်းတွေးဆနေမိသည်။ ။ အသားက ညိုပြာပြာ၊
နဖူးရေထူတွန့်ကာ နေလောင်ဒဏ်ကြောင့် ရုပ်ရင့် အိုစာပုံလည်း ပေါ်
သော ဦးလေးကြီး၏ အသက်ကို စောက မခန့်မှန်းတတ်ပါ။

"ဦးလေး အသက် ဘယ်လောက် ရှိပြီလဲဟင်"

စောက လွတ်ခနဲ မေးလိုက်မိသည်။ ။ မြို့မှာ တော့ သူစိမ်း တစ်ယော
က်ကို အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲဟု မေးခြင်းသည် ရိုင်းပျသည် ဟု
ဆိုသည်။ ။ ရွာတွေမှာ တော့ အသက်မွေးခြင်းသည် ရိုင်းပျရာ မရောက်၊
ရိုင်းနှီးရာတောင် ရောက်သေးသည်။ ။

"၄၃ နှစ် ရှိပြီကွဲ့။"

ဟင် . . .။ စော နည်းနည်းတော့ အံ့ဩသွားမိသည်။ ။ ၄၃ နှစ်ဆို ဦးနှ
င့် အသက်အတူတူပေါ့။ သို့သော် ဒီဦးလေးကြီးက အသက်ထက် ပို၍ ရ
င့်ရော်ပြီး ဦးကတော့ အသက်ထက် ပို၍ ရုပ်နုသည်။ ။ ဘဝအခြေအနေ
ခြားနားခြင်းကပင် ရုပ်ရည်ကို ကွာခြားစေခဲ့ပုံရသည်။ ။

အသက်ချင်း အတူတူ ဇာတိချင်း အတူတူဆို ဦးကို သိလေမလား . .
။

စောက မေးခွန်းထုတ်ဖို့ စဉ်းစားဆဲမှာ ပင် ငှက်လှေစီးမည့် သူတွေ
ရောက်လာကာ စကားဆက်ခွင့်မရတော့။ ။ ဦးလေးကြီးက စောကို နှုတ်
ဆက်လျက် တောင်သမန်အင်းထဲသို့ ငှက်ခတ်ထွက်သွားလေသည်။ ။

စောသည် တွေဝေငေးမောမနေတော့ဘဲ ခပ်သွက်သွက်လေး ထပ်မံ
လှုပ်ရှားလိုက်သည်။ ။ တောင်သမန်အင်းနားက အကြော်ဆိုင်များ ၊ အမှို
က်တွေ စည်းကမ်းမရှိ စွန့်ပစ်ထားသည့် အခြေအနေများကို လေ့လာ စူး

စမ်းဓာတ်ပုံရိုက်သည် ။ ဓာတ်ပုံရိုက်တာ ကြိုက်ပုံမရသည့် နေရာတွေကို တော့ မသိမသာ ကွယ်ဝှက်၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ရသည် ။

စောတို့ သတင်းထောက်များ သည် လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ ဘဝနှင့် လွတ်လပ်ခွင့်ကို လေးစားရမည်ဖြစ်၍ သူတစ်ပါး လွတ်လပ်ခွင့်ကို ထိပါး၍ တော့ သတင်းမရယူလိုပါ။ သို့သော် အများ ပြည်သူ၏ အကျိုးစီးပွားကို ထိခိုက်ပျက်စီးစေမည့် အကြောင်းကိစ္စများကိုတော့ မျက်စိရှေ့မှာ တွေ့မြင် သိကြားနေလျက်နှင့် ထိမ်ချန် ကွယ်ဝှက် အုပ်ဆိုင်း မထားလိုပါ ။ စောတို့ နိုင်ငံ၏ ကမ္ဘာ့ကျော် ကျွန်းတံတားကြီးနှင့် ဤတောင်သမန် ဝန်းကျင်ကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေသည့် အကြောင်းတရားများကိုတော့ စောက ဖြန့်ဝေရပေမည်။

စောသည် တံတားပတ်ဝန်းကျင်မှ ဈေးသည် ကလေးတွေကိုလည်း ဗျူးသည် ။ ခရီးသွားတွေကိုလည်း ဗျူးသည် ။ နိုင်ငံခြားသား တိုးရစ်တစ်ယောက်ကို ဗျူးကြည့်မိတော့ သူက တောင်သမန်ကို ဒုတိယ အကြိမ်မြောက် ရောက်ဖူးခြင်းဖြစ်ပြီး ခုတစ်ခေါက် ရောက်ချိန်မှာ လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ် ကာလတုန်းကလိုမျိုး ဒီနေရာကို သဘောမကျတော့ပါ ဟု ဆိုသည် ။ ပထမဆုံးအကြိမ် လာရောက်သည့် တိုးရစ်တွေကတော့ ဒီနေရာကနေ နေဝင်ချိန်ကို ကြည့်ရသည် ကို သဘောမကျပြီး ဒီနေရာ၏ လှပမှုကို အံ့ဩနှစ်သက်သည် ဟု ဆိုသည် ။ တံတားကျိုးမှာ ကြောက်သော တိုးရစ်ကတော့ စောကိုပင် ပြန်၍ မေးခွန်းထုတ်သည် ။

"မင်းတို့ နိုင်ငံက ဒီတံတားကို ဘယ်လို နည်းလမ်းတွေနဲ့ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့တာလဲ . . ."

သူ့မေးခွန်းကြောင့် စောက ရုတ်တရက်ပင် ဦးပြောဖူးသော စကားများကို ပြန်သတိရလာကာ . . .

"ဟိုးအရင်တုန်းကတော့ အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်ကို စတင်ထောင်ခဲ့တဲ့ အရှင်ဇနကာဘိဝံသက ဒီတံတားပေါ်မှာ ညနေဘက်တွေ စကြိုလျှောက်ရင်း တံတားမှာ ဘယ်နေရာက ဘာချို့ယွင်း နေတယ်ဆိုတာ တစ်ခါတည်း မှတ်သွားတာပေါ့။ ပြီးတော့ လိုအပ်တာတွေ ပြုပြင်ပေးတာပေါ့။ နောက်တော့ ဒီတံတားနားက တောင်လေးလုံးကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ကိုပညာလည်း ဒီတံတားကို စောင့်ရှောက်ခဲ့တာပါပဲ။ နောက်ပိုင်းတော့ ရှေးဟောင်းသုတေသန ဦးစီးဌာနက ဆက်ပြီး ထိန်းသိမ်းထားတာပါ"

စောသည် နိုင်ငံခြားသား နားလည်အောင် အင်္ဂလိပ်လို သွက်သွက်လေး ပြောပြ ရှင်းပြရင်း စောကို အင်္ဂလိပ်စာ လေ့လာသင်ယူဖို့ တွန်းအားပေးခဲ့သည့် ဦး၏ ကျေးဇူးတရားကို အောက်မေ့မိသည် ။

ဒီတံတားနှင့် ပတ်သက်သည့် ဗဟု သုတတွေကိုလည်း ဒီတံတားပေါ်မှာ လမ်းလျှောက်ရင်း ဦးက စောကို ပြောပြခဲ့သည် လေ။

အို . . . တွေးမိပြန်ပြီပေါ့ . . . ။ ဒီနယ်မြေတစ်ဝိုက်မှာ ဦးအရိပ်တွေပဲ လွှမ်းမိုးနေလို့ စောက ဦးအကြောင်း တွေးမိခဲ့တာလား။ မဟာဂန္ဓာရုံဆိုလို့ စော မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်ကို မရောက်ဖြစ်သေးတာ သတိရသည် ။ မဟာဂန္ဓာရုံသည် လည်း ဦးအလေးထားသည့် နေရာတစ်ခု။ ဦးခေါ်သွားသဖြင့် မဟာဂန္ဓာရုံကို စရောက်ဖူးသော နေ့က ကျယ်ဝန်းလှသည့် ကျောင်းတိုက်ဝင်းကြီးထဲက စည်းကမ်း သေဝပ်ငြိမ်သက်စွာ ဆွမ်းစားကြွနေကြသည့် များ ပြားလှသော သံဃာတော်တွေကို ငေးမော ကြည့်ညိုခဲ့ရသည် ။ မှိုင်းမှုန်နေသော စော၏ စိတ်တွေပင် တရားရိပ်အောက်မှာ အေးချမ်း ငြိမ်သက်ခဲ့ရသည် ။

နေပူရိန်က တဖြည်းဖြည်း ပြင်းလာခဲ့ပြီ။ စောသည် မေး စရာရှိတာ မေး၊ ဓာတ်ပုံရိုက်စရာရှိတာ ရိုက်ပြီးပြီဖြစ်၍ ကင်မရာကို ကျောပိုးအိတ် ထဲ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။ ။ ထို့နောက် တံတားအစ ပထမ ဇရပ်ဘက်သို့ လျှောက်လာကာ ခုံတန်းလေးမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း နဖူးပေါ်မှာ စို့နေသည့် ချွေးတွေကို လက်ခုံဖြင့် ပွတ်သုတ်မိသည်။ ။

စော အနီးပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေ့ဝဲကြည့်မိတော့မှ လူတချို့က စောကို ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့် လုပ်နေကြမှန်း သတိထားမိသွားသည်။ ။ မလှမ်းမကမ်း အကြော်ဆိုင်ဘက်က ယောက်ျားလေးတချို့ စောကို လှမ်းကြည့် အကဲခတ် စူးစမ်းနေကြတာကိုလည်း စောက သိပါသည်။ ။

တချို့လူတွေ၏ မျက်စိထဲမှာ တော့ စောတို့လို မိန်းကလေး သတင်း ထောက် ငယ်ငယ်လေးတွေသည် မျက်စိနောက်စရာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်မည်။ ။ အထင်သေးကောင်း သေးမည်။ ။ အဖွသမားဟု ထင်ကောင်း ထင်မည်။ ။

တချို့သော မြန်မာရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ ဆိုလျှင် သတင်းထောက် ဆိုသော ဇာတ်ကောင်သည် ဣန္ဒြေမရ၊ ပျာယီးပျာယာ၊ အဆင့်မရှိ၊ ကိုးရိုးကားရား အလိုက်မသိ မေးချင်စရာ မေးတတ်ကြသည့် လူစားမျိုး . . .။ အဲဒီလိုမျိုး စောတို့ ကို နှိမ်ခဲ့ကြသည်။ ။ ထိုသို့ အနှိမ်ခံရအောင်လည်း ကျင့်ဝတ်မသိ စည်းကမ်းမရှိ နေထိုင်ပြုမူကြသော သတင်းထောက်တချို့ ရှိခဲ့သည်။ ။ သတင်းလောကက လှေကြီးတစ်စင်းဖြစ်လျှင် သတင်းလောက သားများက လှေပေါ်မှာ ပါသည့် ငါးများ ဖြစ်ပြီး ထိုငါးထဲတွင် လတ်ဆတ်သော ငါးများ ပါနိုင်သလို လုပ်နေသော ငါးတချို့လည်း ပါနိုင်လေရာ ပုပ်သော ငါး၏ အနံ့တချို့သည် လည်း ကျန်ငါးများ အပေါ် ကူးစက်ပျံ့နှံ့နိုင်လေသည်။ ။

စောသည် တောင်သမန်အင်းဘက်သို့ တစ်ချက် လှမ်းမျှော် ကြည့်လိုက်ရင်း စောစောက ငှက်ခတ်သမား ဦးလေးကြီးကို တွေ့လိုတွေ့ငြားရှာကြည့်သော်လည်း မတွေ့ရတော့ချေ။ ထိုဦးလေးကြီးထံမှ ဦး အကြောင်းကို သိခွင့်ရချင်သေးသည် ။ သို့သော် ဦးပြောမပြချင်လို့ ပြောမပြခဲ့သည့် အကြောင်းတွေကို ဦးကွယ်ရာမှာ စုံစမ်းဖို့ တော့ စောက လိပ်ပြာမလုံပေ။ မမေးချင်တော့ပါဘူးလေ . . ။

စောက ကျောပိုးအိတ်လေးကို ကျောမှာ ပိုးလွယ်ကာ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည် ။

တောင်သမန်အင်းနှင့် ဦးပိန်တံတားကို ကျောခိုင်းမထွက်ခွာမီ အင်းရေပြင်နှင့် ကောင်းကင်ပြာဆီ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည် ။ တံတားပေါ်မှာ အတူ လမ်းလျှောက်လာသော ကလေးမလေး တစ်ယောက်နှင့် လူရွယ်တစ်ယောက်ကို အာရုံမှာ ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသည် ။ စောက ယဲ့ယဲ့လေးပြုံးကာ မျက်နှာလွှဲလိုက်သည် ။

ဟိုအရင်တုန်းကတော့ စောက ကလေးသာသာ ဖြစ်၍ ဒီအင်းနှင့် ဒီတံတားသည် စောအမြင်မှာ ဆန်းကြယ်လှပရုံသာ။ ခုချိန်မှာ တော့ စောသည် ဤအင်းတစ်ဝိုက်မှာ စည်းကမ်းမဲ့ အမှိုက်ပစ်ခြင်းအတွက် စိတ်တိုတတ်ခဲ့ပြီ။ ဤနေရာ အလှပျက်မှာ ကို စိုးရိမ်စိတ်နှင့် ကြည့်မြင်တတ်ခဲ့လေပြီ။ တူညီသော ဆန္ဒတစ်ခုကတော့ ဒီတံတားပေါ်မှာ ဦးနှင့်အတူ နောက်တစ်ခေါက် ဖြတ်လျှောက်ခွင့် ရလိုခြင်းပင်။

စောသည် အမှတ်ရခြင်းများ စွာနှင့်ပင် တောင်သမန်ကို ကျောခိုင်းကာ ဆိုင်ကယ်အပ်နှံထားရာ တောင်မင်းကြီး ဘုရားဘက်သို့ ခပ်သွက်သွက်လေး လျှောက်ထွက်လာခဲ့ပါသည် ။

ဆိုင်ကယ်အိတ်ဇောသံတွေကို ဆူညံစွာ ကြားလိုက်ရသည်။ ။

စောက အင်းပတ်လမ်းအတိုင်း ဆိုင်ကယ်ကို ခပ်မှန်မှန် မောင်းပြန်လာနေဆဲမှာ ပင် ထိုအသံတွေက စော၏ နောက်ဘက်ဆီမှ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ။

တစ်ခဏချင်းမှာ ပင် အသံတွေက စောနှင့် နီးကပ်လာသည်။ ။ ဒါဟာ ပုံမှန် မဟုတ်ဘူး ဟု စော ခံစားလာရချိန်မှာ ပင် ဆိုင်ကယ် ငါးစီးက စော၏ ရှေ့နောက်ဝဲယာမှာ ဝိုင်းလိုက်ကြသည်။ ။

ဘာလုပ်တာလဲ။ ဒါဘာလုပ်တာလဲ။ စောက နားမလည်နိုင်ဘဲ အံ့အားသင့်နေသည်။ ။ ပြီးတော့ ထိုဆိုင်ကယ်တွေကို စော မှတ်မိသွားသည်။ ။ ဟာလီဒေဗစ်ဆင်က တစ်စီး။ ယာမဟာဒီတီက သုံးစီး။ ဒါ . . . စော ဦးပိန်တံတားကို အသွားကတည်းက စောနံဘေးမှ အရှိန်ပြင်းပြင်း ပွတ်ကပ်ဖြတ်ကျော် မောင်းသွားသော ဆိုင်ကယ်တွေ . . .။

ဟာလီဒေဗစ်ဆင်က စော၏ ဘယ်ဘက်ဘေးမှာ . . .။ ဒီတီ တစ်စီးက စော၏ ညာဘက်ဘေးမှာ ။ စောရှေ့မှာ ဒီတီတစ်စီး။ စော နောက်မှ ဒီတီတစ်စီး ပါလာသည် ကို နောက်ကြည့်မှန်မှ မြင်နေရသည်။ ။

ဟာလီဒေဗစ်ဆင်ပေါ်က လူကို စောက တစ်ချက် စူးခနဲ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။ ဖြူသန့်သော ရုပ်ရည်နှင့် ထိုလူငယ်က စောကို သရော်ဟန်စွာ က်သော မျက်လုံးများ ဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ။ တမင် မှေးကျဉ်း ထားသော မျက်လုံးတွေနှင့် မထီတရီ ကော့နေသော နှုတ်ခမ်းတွေကို စောက အံ့ဩသွားသည်။ ။ သူ့ကို စောမသိ။ သူနှင့် စောကြားမှာ ဘာရန်ငြိမှ လ

ည်း မရှိ။ စောဆီက လုယက်လေမလားဟု တွေးရအောင်ကလည်း သူတို့ တွေ၏ ပုံစံက သူဌေးသားပုံစံတွေ။ စီးလာသည့် ဆိုင်ကယ်တွေကလည်း တန်ဖိုးကြီးတွေ . . .။

စောသည် စောကို ရှေ့နောက်ဝဲယာ ပတ်ဝိုင်း၍ မောင်းနေသော သူတို့ ဆိုင်ကယ်တွေကြားမှ ဖောက်ထွက်ရန် ဆိုင်ကယ်လီဗာကို တင်လိုက်သည် ။ စောဆိုင်ကယ် အရှိန်မြှင့်သလို သူတို့ အားလုံးကလည်း ပြိုင်တူပင် ဆိုင်ကယ်တွေကို အရှိန်မြှင့်တင် လိုက်ကြသည် ။

စော၏ ဆိုင်ကယ်ကို ဝိုင်းရံ၍ ဆိုင်ကယ်လေးစီးက အင်းနှင့်ယှဉ်ကာ အရှိန်ပြင်းပြင်း ပြေးလွှားနေသည် ။ စောသည် မသိမသာ အံ့ကြိတ်မိလျက် သူတို့ ဆိုင်ကယ်တွေကြားမှ ဖောက်ထွက်ဖို့ ကြိုးစားသော်လည်း သူတို့ က စောကို ထွက်ပေါက်မရှိအောင် ပိတ်ဆို့ မောင်းနှင်နေကြသည် ။

စော ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ . . .။ ဒီအခြေအနေမှာ စော ဘာလုပ်သင့်သလဲ . . .။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကူအညီ တောင်းရမလား။ သက်ဆိုင်ရာကို ဖုန်းဆက်တိုင်ရမလား . . .။ ဖောက်ထွက် မောင်းပြေးရမလား။ ဆိုင်ကယ်ကို ရပ်ပစ်လိုက်ရမလား . . .။ ဘာကိုမှ မဝေခွဲနိုင်ဘဲ စိတ်တွေ ထူပူလာသည် ။ ရပ်ပစ်ပြီး ရင်ဆိုင်လိုက်ရင် စောအတွက် အန္တရာယ် ပိုကြီးသွားနိုင်မလား . . .။ စောက ကြောက်တတ်သူတော့ မဟုတ်။ ပျော့ညံ့သူလည်း မဟုတ်။ သို့သော် . . . မထင်မှတ်သော အခြေအနေ တစ်ခုကို ဘယ်လို ဖြေရှင်းရမယ်ဆိုတာ စော ချက်ချင်း မဆုံးဖြတ်နိုင်။

စောသည် ကိုယ့်ဆိုင်ကယ်ကိုသာ သတိကြီးစွာထား ထိန်းချုပ်မောင်းနှင်ရင်း သူတို့ ဆိုင်ကယ်တွေကြားမှ ဖောက်ထွက်ဖို့ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားနေလိုက်သည် ။ သူတို့ ကလည်း စောကို ဘာစကားမှ လှမ်းမပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် ဆိုင်ကယ်ကိုယ်စီဖြင့် ပိတ်ဆို့ထားနိုင်

ဖို့ အားထုတ် နေသည်။ ။

နောက်ဆုံးမှာ တော့ စောသည် အခြေအနေကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ် ကာ ဆိုင်ကယ်ကို ရပ်တန့်လိုက်ရာ စောကို ပတ်ဝိုင်းထားသော ဆိုင်ကယ်တွေကလည်း ရပ်တန့်သွားလေသည်။ ။

"ရှင်တို့ ဒါ ဘာလုပ်ကြတာလဲ . . ."

"လိုချင်တာလေး ရှိလို့ ပါ"

ဟာလီဒေဗစ်ဆင်နှင့် လူငယ်က တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။ ။

"သိပ်တော့ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ၊ မင်းကင်မရာထဲက မင်မိုရီကတ်လေး တစ်ခုပဲ လိုချင်တာပါ။ ကင်မရာကို မယူပါဘူး၊ ကင်မရာပါသွားရင် မင်း အလုပ်ပြုတ်သွားမှာ စိုးလို့ ပါ။ ကိုယ်တို့ က သူများ ထမင်း အိုးရိုက်ခွဲတဲ့ အလုပ်မျိုး မလုပ်ပါဘူး၊ အဲဒါမျိုးက မင်းတို့ သတင်းထောက်တွေပဲ လုပ်ပါ။"

စောက မျက်မှောင်တစ်ချက် တွန့်လိုက်မိသည်။ ။ သင်းက စောကို သတင်းထောက်မှန်း သိနေသည် ပဲ။ နေစမ်းပါဦး . . . စောစောက စော အလုပ်လုပ်နေတာကို လှမ်းကြည့်နေကြတဲ့ အကြော်ဆိုင်ထဲက ယောက်ျားလေး တစ်အုပ်ဟာ သင်းတို့ ပဲ မဟုတ်လား . . .။

"ငါ နင်တို့ နဲ့ ပြောစရာ ဘာစကားမှ မရှိဘူး၊ နင်တို့ ငါ့ကို ဆက် နှောင့်ယှက်နေရင် ရဲတိုင်လိုက်မယ် . . ."

"အိုခေ . . . တိုင်ပါ . . . ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခုတော့ တိုင်ဖို့ အချိန် ရတော့မယ် မထင်ဘူး၊ အိုခေ . . ."

ထိုသူက ဖျတ်ခနဲ လက်မြှောက်ကာ လက်ဖျောက်တစ်ချက်ကို

ဟန်ပါပါ တီးလိုက်သည် ။ ထိုတစ်ခဏမှာ ပင် စော၏ နောက်ဘက်မှာ ရှိနေသော တစ်ယောက်က စော၏ ကျောမှာ ပိုးလွယ်ထားသည့် ကျောပိုးအိတ်ကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲဖြုတ်ဖွင့်ကာ ကင်မရာကို နှိုက်ယူ လိုက်လေသည် ။

"ဟင် . . . နင် . . . နင်တို့ . . ."

အဖြစ်အပျက်က လျှပ်ပြက်သလို လျင်မြန်လွန်းသဖြင့် စောမှာ အော်ချိန်တောင် မရလိုက်ချေ . . . ။ ကင်မရာ နှိုက်ယူလိုက်သော သူက ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ လက်ဆင့်ကမ်းကာ ဟာလီဒေဗစ်ဆင် လူငယ်ကို လှမ်းပေးလိုက်သည် ။ စောက မျက်စိလည်ကာ ကြောင်အ မှ င်တက်ဆဲတွင် ထိုလူငယ်က စောကင်မရာကို ဖြုတ်ဖွင့်၍ မင်မိုရီကတ်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး ကင်မရာကို စောလက်ထဲ ပြန်ထိုးထည့် ပေးလိုက်သည် ။ ထိုခဏမှာ ပဲ ထိုလူငယ်က ဆိုင်ကယ်ရှေ့ကို မျက်နှာမူ၍ လက်ကို မြှောက်လိုက်ရာ ဆိုင်ကယ်တွေအားလုံးက ဝေါခနဲ ဝူးခနဲ အရှိန်ပြင်းပြင်း မောင်းထွက်သွားကြပုံမှာ နိုင်ငံခြား အက်ရှင်ကားတွေထဲက ဇာတ်ဝင်ခန်းနှင့်တောင် တူနေသေးသည် ။

စောလက်ထဲ ပြန်ထိုးထည့်သွားသည့် ကင်မရာကိုပွေ့လျက် စောက ဒေါသဖြင့် ဆတ်ဆတ်တုန်ကာ ကျန်ခဲ့သည် ။ ဒေါသက စော၏ အသိဉာဏ်ကို ဝေဝါးစေလေသလားတော့ မသိ။ စောသည် စော ကြုံလိုက်ရသော အဖြစ်အပျက်ကို မည်သို့ တုံ့ပြန်ရမည်ဆိုတာ မသိဘဲ ထုံဟုံ ပြာမွန်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ။ ဖျတ်ခနဲ အသိစိတ် ပြန်ဝင်လာချိန်ကျမှ ဆိုင်ကယ်နံပါတ် မှတ်ဖို့ သတိရကာ ဆိုင်ကယ်တစ်စီး၏ နံပါတ်ကို လှမ်းဖတ်လိုက်သည် ။ သို့သော် . . . အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းထွက်သွားသော ဆိုင်ကယ်၏ နံပါတ်က စော၏ အမြင်အာရုံမှာ မပြတ်သားချေ။

စော၏ စိတ်မှာ ထုံဟုံ ဝေဝါးနေသော်လည်း စော၏ ညာလက်တစ်ဖက်ကတော့ အကျင့်ပါနေကျအတိုင်းပင် စောလည်ပင်းမှာ ဆွဲထားသည့် ကျောက်စိမ်းလက်စွပ်ကလေးကို ဖွဖွစမ်းသပ် အုပ်ကိုင်ထားလိုက်မိသည်။ ။ ဒီလက်စွပ်ကလေးက ဦးကို ကံကောင်းစေခဲ့သလို စောကိုလည်း ကံကောင်းစေမည်ဟု စော၏ စိတ်မှာ ယုံကြည်နေခဲ့သည် ထင်ရဲ့ ။ စောဘဝမှာ စိတ်ညစ်စရာ စိတ်ရှုပ်စရာတွေ ကြုံလာတိုင်း စောလည်ပင်းမှာ မိုးကြိုးအမည်းကလေးဖြင့် ဆွဲထားသော ကျောက်စိမ်းလက်စွပ်ကလေးကို ထိကိုင်၍ ကံကောင်းစေဖို့ ဆုတောင်းမြဲ . . .။ ထိုသို့ ထိကိုင်လိုက်ရသော တစ်ခဏမှာ ကျောက်စိမ်း၏ အေးမြသော အထိအတွေ့နှင့်အတူ စော၏ စိတ်တို့ တည်ငြိမ်သွားရမြဲ ဖြစ်သည်။ ။

ဒီလက်စွပ်ကလေးကို စော၏ ၁၇ နှစ်ပြည့် မွေးနေ့ကတည်းက ဦးက စောကို ပေးထားခဲ့သည်။ ။

"ဒီလက်စွပ်က ဦးအတွက်တော့ သာမန် ကျောက်စိမ်းလက်စွပ် မဟုတ်ဘူး စော၊ ဦးဘဝကို ပြောင်းလဲစေခဲ့တဲ့ ကျောက်စိမ်းတုံးကနေ ထွင်းထားတဲ့ လက်စွပ်၊ ဦးအတွက် အဓိပ္ပာယ်အများကြီး ရှိတဲ့ လက်စွပ်ပေါ့၊ ဦးဝတ်ထားတဲ့ လက်စွပ်က ကျောက်စိမ်းကလည်း အဲဒီ ကျောက်စိမ်းတုံးက ရတဲ့ ကျောက်စိမ်းပဲလေ . . ."

ဦး၏ လက်စွပ်ကတော့ ကျောက်စိမ်းကို ရွှေနှင့်ကွင်းထားသော လက်စွပ်ဖြစ်ပြီး စော၏ လက်စွပ်ကတော့ ကျောက်စိမ်းအသားချည်း ကွင်းထားသည့် လက်စွပ်ဖြစ်သည်။ ။ ဒီလက်စွပ်လေးကို ရခါစကတော့ စော၏ ဘယ်ဘက် လက်သူကြွယ်လေးမှာ ဝတ်ထားဖြစ်ခဲ့သည်။ ။ နောက်တော့ ထိုလက်စွပ်ကို ပို၍ အမြတ်တနိုး တန်ဖိုးထားချင်သော စောက ပိုးကြိုးအတိုလေး တစ်ကုံးဖြင့် လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ။

စောသည် လက်စွပ်ကလေးကို ထိတွေ့ ဖိကပ်ထားရင်းကပင် ရဲစခန်းမှာ တိုင်ချက်သွားဖွင့်ဖို့ သတိရလာသည် ။ အဲဒီ မင်မိုရီကတ်ထဲမှာ စော ကြိုးစားပမ်းစား ရိုက်ကူးထားခဲ့သော သတင်း ဓာတ်ပုံတွေ ပါသည် ။ ပြီးတော့ ရွှေစင် စောကို ရိုက်ထားပေးသည့် စော ၏ ဓာတ်ပုံတွေလည်း ပါသည် ။ စော၏ ဓာတ်ပုံတွေကို သူစိမ်းယောက်ျားတွေ မြင်တွေ့မှာ ကို စော ရှက်သည် ။ သတင်းဓာတ်ပုံ တွေ ဆုံးရှုံးရသည့်အတွက်လည်း နှမြောတသကာ ငိုချင်လာမိသည် ။ ပြီးတော့ . . . စော စိတ်ညစ်သည့် အခါနှင့် ပျော်ရွှင်သည့်အခါတွေမှာ သ တိရမြဲဖြစ်သော ဦးကိုလည်း သတိရလာသည် ။ စော ဦးကို ပြင်းပြင်းပြပြ သတိရပြီဆို ဦးဆီက ဖုန်း ဝင်လာတတ်မြဲ ဖြစ်၍ အခုလည်း ဦးဆီက ဖုန်းဝင်လာရင် ကောင်းမှာ ပဲဟု စောက မျှော်လင့်မိသည် ။

စောသည် ကင်မရာကို ကျောပိုးအိတ်ထဲ ပြန်ထည့်ကာ ပတ်ဝန်းကျင် ကို ဝေ့ဝဲကြည့်လိုက်သည် ။ နေ့လယ်ဘက်ဖြစ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လူရှင်းနေသည် ။ အဖြစ်အပျက်က မြန်ဆန်သေသပ်ပြီး ရုတ်ရုတ်သဲသဲ သိပ် မဖြစ်လိုက်သဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေလည်း သတိထားမိပုံမရ . . . ။ ခုနဆိုင်ကယ်တွေကို သတိထားမိလား၊ ဆိုင်ကယ်နံပါတ် မှတ်မိလားဟု မလှမ်းမကမ်း အအေးဆိုင်လေးကို သွားမေးသော်လည်း သူတို့ က မမှတ်မိလိုက်ပါဟု ဆိုသည် ။

နောက်ဆုံးမှာ တော့ စောသည် အမရပူရ ရဲစခန်းသို့သာ ဆိုင်ကယ် ကို ဦးတည် မောင်းနှင်လာခဲ့ရသည် ။

ရဲစခန်းမှာ အမှုဖွင့်တိုင်ကြားပြီး စော ပြန်ထွက်လာတော့ နေရောင် က စော၏ ခေါင်းတည့်တည့်မှာ ။ နေပူရှိန်ကလည်း အပြင်းဆုံး အချိန် ဖြစ်လာပါသည် ။

မန္တလေးဘက်သို့ ဆိုင်ကယ်ကို ဦးတည်မောင်းလာခဲ့သော စောသည် တယ်လီဖုန်း မြည်သံကြောင့် တစ်စုံတစ်ရာကို မျှော်လင့်စိတ်ဖြင့် မျက်ဝန်းလေးတွေ ဖျတ်ခနဲ လက်သွားသည်။ ။ ဦး လား . . .။ ဦးများ လား။

စောက ဆိုင်ကယ်ကို တမာပင်အရိပ်အောက်မှာ ထိုးရပ်လျက် ဖုန်းကို ထုတ်ယူကြည့်လိုက်သည်။ ။ အို . . . သေချာတာပေါ့။ ဦး၏ ဖုန်းနံပါတ်ကို တွေ့ရသည့်အခိုက်မှာ မန္တလေးသည် ပင် ပြင်ဦးလွင် ဖြစ်သွားသည်။ ။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး အေးမြသွားသည် ဟု ပင် ထင်လိုက် မိလေသည်။ ။

"ဟဲလို . . ."

"စော . . ."

"ဟုတ်ကဲ့ . . . ဦး"

"စော နေကောင်းရဲ့ လား . . ."

"ဦး နေကောင်းရဲ့ လား"

မေးခွန်းက ပြိုင်တူဖြစ်သွားသလို တယ်လီဖုန်းထဲမှ ခပ်တိုးတိုး ရယ်သံနှစ်ခုသည် လည်း ပြိုင်တူထွက်လာသည်။ ။ နှလုံးစိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းလှပေစွာ . . .။

"ဦး အလုပ်တွေ အဆင်ပြေရဲ့ လား . . ."

"စော အလုပ်တွေ အဆင်ပြေရဲ့ လား . . ."

အိုး . . . ဒါတော့ များ သွားပြီနော်။ ဒီတစ်ခွန်းကလည်း သံပြိုင်လေ . . .။ ဒီတစ်ခါတော့ စောက အသံတိတ်သည်။ ။ အသံမထွက်။ ဦးဘက်ကလည်း တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ။ ဦးလည်း တိတ်ဆိတ်စွာ ပြုံးနေပြီ ထင်ပါ

ရဲ့ . . .။

ဦးနှင့်စောသည် အတောမသတ် သံယောဇဉ် ရှိကြသော်လည်း ခုလို တစ်နယ်စီ ရောက်နေချိန်မှာ မကြာခဏ ဖုန်းဆက်လေ့ မရှိကြပါ။

ဦးက တစ်နှစ်ပတ်လုံး ရန်ကုန်အိမ်မှာ နေသူမဟုတ်။ သီတင်းကျွတ်ပြီး၍ ကျောက်စိမ်းတွင်းတွေ ပြန်စတုန်းကြပြီဆို ဦးက ဖားကန့်က သူ့လုပ်ငန်းခွင်တွေမှာ သာ ရှိနေတတ်သည် ။ သင်္ကြန်ပြီး တွင်းသိမ်းတော့မှ ပင် ရန်ကုန်ကို ပြန် လာလေ့ရှိသည် ။ အခု သင်္ကြန်ပြီးပြီဆိုတော့ ဦး ပြန်လာရတော့မည့် အချိန်ပဲ။ ဦး ဘယ်နေ့ပြန်လာမှာ လဲ . . .။

"စော နေကောင်းပါတယ်၊ စော အလုပ်တွေလည်း အဆင်ပြေပါ တယ်ဦး . . ."

စောက စောကိစ္စအတွက် ဦးကို စိတ်မရှုပ်စေလိုသဖြင့် စောစောက ကြုံခဲ့ရသော ကိစ္စကို ပြောမပြုဖြစ်တော့ပါ။

"စော . . . အခု မန္တလေး ရောက်နေတယ် ဦး"

"အင်း . . . ဒေါ်မွေးထုံ ပြောတယ်၊ စောက မန္တလေးမှာ ကြာဦးမှာ လား . . ."

"မပြောတတ်သေးဘူး ဦး၊ စော အလုပ်ကိစ္စလေးတွေတော့ မပြတ်သေးဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ရန်ကုန်ရုံးမှာ စောကို လိုအပ်ရင်တော့ စော ချက်ချင်း ပြန်သွားရမှာ ပါ၊ ဦးရော ရန်ကုန် ဘယ်တော့ပြန်လာမှာ လဲ . . ."

"ရက်တော့ မသေချာသေးဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒီရက်ပိုင်းအတွင်းတော့ ပြန်ဖြစ်လိမ့်မယ် ထင်တယ်၊ ဒေါ်မွေးထုံကလည်း သူ့သား ကိုရိုးကို မျှော်လှပြီလေ . . ."

စောက ဒေါ်မွေးထုံကို မြင်ယောင်ကာ ပြုံးလိုက်မိသည် ။ ဒေါ်မွေးထုံ

ဆိုတာ ဦး အမေ၏ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း၊ ဦး အမေကို ကွယ်လွန်ချိန်အထိ ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သူ ဖြစ်၍ ဦးက ဒေါ်မွှေးထုံအပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးသည်။ ဒေါ်မွှေးထုံ၏ သား ကိုရိုးကတော့ ဦးနှင့် အနီးကပ်နေရသော ဦး၏ လူယုံဖြစ်သည်။ ဦး ခရီးသွားတိုင်း ကိုရိုးက အမြဲပါနေကျဖြစ်၍ ကိုရိုးနှင့် ကြာကြာမခွဲချင်သော ဒေါ်မွှေးထုံက ဦးဆီ မကြာခဏ ဖုန်းဆက်ကာ "ပြန်မလာသေးဘူးလား" ဟု မေးတတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။

"မန္တလေးမှာ က ဒီအချိန် နေအရမ်းပြင်းတယ်နော် စော၊ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနဲ့ နေပူထဲ လျှောက်သွားမနေနဲ့ ဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦး . . ."

"အခု မန္တလေးမှာ ဘယ်သူနဲ့ နေလဲ . . ."

"ရွှေစင်တို့ အိမ်မှာ နေပါတယ် ဦး၊ သူတို့ က သားအမိနှစ်ယောက်တည်း နေကြတာဆိုတော့ စော နေလို့ အဆင်ပြေပါတယ် . . ."

"ဆိုင်ကယ် စီးရင်လည်း ဦးထုပ်ဆောင်းဖို့ မေ့မနေနဲ့ ဦးနော် မယ်စော . . ."

"ဟုတ် . . . မမေ့ပါဘူး"

ဦးက မယ်စောဆို၍ စောက ပြုံးမိပြန်သည်။ ဦးက တစ်ခါတလေ စောကို ဒီလိုပဲ ခေါ်တတ်ခဲ့သည်။ စောသည် ခုတော့ဖြင့် နေပူတာကို မေ့လျော့စွာဖြင့် လရောင်အောက်က လူ၏ အပြုံးမျိုးဖြင့် ပြုံးနိုင်နေသည်။

"အိုခေ . . . ဒါဆို ဒါပဲလေ၊ အလုပ်လုပ်ရင်း စောကို ဖျတ်ခနဲ သတိရသွားလို့ တစ်ခုခုများ အဆင်မပြေ ဖြစ်နေသလားလို့ စိတ်ထင်သွားတာနဲ့ ဖုန်းဆက်လိုက်တာ၊ အဆင်ပြေရင် ပြီးတာပဲလေ။"

ဆိုင်ကယ်စီးရင်လည်း သတိထားစီးဦး . . ."

"ဟုတ်ကဲ့ . . . ဦး"

"စော ဘာပြောစရာ ရှိသေးလဲ . . ."

"မရှိတော့ပါဘူး ဦး"

"အိုခေ . . . ဒါဆို ကိုယ် ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ . . ."

ဦးနှင့် ဖုန်းပြောပြီးချိန်မှာ တော့ စောသည် လက်စမသတ်နိုင်သော အပြုံးဖြင့် ဆိုင်ကယ်ကို မန္တလေးဘက်သို့ ဦးတည်မောင်းနှင် လာခဲ့လေသည်။ ။

***